

РЕШЕНИЕ

№ 37797

гр. София, 30.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 09.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1921** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба от М. А. Х., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., подадена на дата 05.02.2026г., като електронен документ, подписана от адв. Б. с електронен подпис и срещу Решение № 11Х/09.01.2026г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-8440 от 15.12.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено в противоречие с материалния закон. В жалбата се излагат твърдения, че неправилно интервюиращият орган е анализирал представените пред него доказателства по същество, действия, присъщи са производство по същество, а законът изисква единствено да бъдат представени нови доказателства. Жалбоподателят счита, че с извършената преценка ответникът е иззел компетентността на Председателя на ДАБ и е отнел възможността и лишил кандидата за международна закрила от участие в същинско производство и разглеждането на спора пред две съдебни инстанции. Изтъква, че от януари месец е наличен документ за мобилизация от кюрдските сили, които в момента провеждат бойни действия с редовната сирийска армия, което от своя страна показва наличие на активна гражданска война на територията на С.. Посочва, че с последващата молба подробно са изложени нови обстоятелства, които обуславят необходимостта от разглеждане на молбата по същество, като се позовава на конкретни документи. Счита за неправилна преценката на интервюиращия орган и ДАБ като в тази връзка посочва, че не е извършен анализ на представените пред него документи, решението е мотивирано с формални

мотиви, които не отговарят на съдържанието на подадената молба, не е приложената актуалната съдебна практика на АССГ, която постановява при наличие на фундаментални промени в държавата по произход, органът е длъжен да разгледа последващата молба по същество. Счита за необоснован извода на органа, че по отношение на страната по произход няма безогледно насилие. Твърди, че в съдебно заседание през юли пред АССГ юрисконсулт на ДАБ е заявил, че справките на ДАБ умишлено не съдържат данни за избитите невинни граждани, жертви на безогледното насилие в С., защото не било възможно да обхванат броя на избитите във всяко населено място. Това е разбираемо, защото насилие и убийства в такива огромни размери не могат да бъдат обхванати от служители, които са ангажирани с толкова много случаи. Това е и причината за бланкетните решения за отказ. Изтъкват се нарушение на чл. 35, ал. 59 АПК, на Тълкувателно решение № 4/2004 на ВАС. Наред с това жалбоподателят счита, че при постановяване на оспорения административен акт както са нарушени разпоредбите на и на чл. 75а, ал. 2 ЗУБ, чл. 33 от Женевската конвенция, чл. 3 от ЕКПЧ, както и че не е приложена Директива 2011/95/ЕС (Квалификационна директива), която задължава органите да предоставят субсидиарна закрила при наличие на сериозна и индивидуализирана заплаха. Моли съда за отмяна на оспорения акт, а преписката да бъде върната за ново произнасяне при задължително разглеждане на молбата по същество.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. Х. в съдебно заседание се явява лично и се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Жалбоподателят лично посочва, че баща му е починал, майка му е в С., има трима братя, които са в Й., а в С. са останали още четирима братя и сестри, с които поддържа връзка, намират се на 20 км от Д. Ал Зор, в малко [населено място]. Заявява, че в техния окръг кюрдите са се оттеглили, но правителството нищо не прави нищо за окръга, Заявява, че та, има спящи клетки на ислямска държава, затова тримата му братя са избягали в Й. - защото здравите или ги мобилизират или трябва да бъдат убити. Твърди, че държавата не мобилизира, групировките мобилизират млади момчета.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците – В. И. – РПЦ Х., редовно уведомена, не се представлява. По делото е представена писмена защита, чрез юрк. П. Р., в която се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Представя допълнително Справка на дирекция „Международна дейност“ на Сирийската арабска република с вх. № МД-02-241/25.06.2026 г. /л. 301/.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Според данните по административната преписка, жалбоподателят М. А. Х., с ЛНЧ [ЕГН] е [дата на раждане] в С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание – сунит, семейно положение – неженен. Личните данни са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

М. А. Х. за първи път поискал закрила с молба вх. № 4227 от 11.10.2024 г. на РПЦ - Х..Образуваното по общия ред производство е било прекратено с Решение № 1135 от 03.02.2025 г. на заместник - председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, на основание чл. 77, ал.1, във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за убежището и бежанците. Решението е връчено неprisъствено и е влязло в сила.

Производството за предоставяне на международна закрила е възобновено на основание чл. 77, ал. 2 от ЗУБ, поради подадена изрична молба от жалбоподателя. В хода на производство е проведено интервю на 04.06.2025 г., като с Решение № 4501 от 13.08.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на М. А. Х. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република

България. Органът е приел, че по отношение на кандидата не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец – не са налице и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. Решението се счита за връчено на 09.09.2025 г. и е влязло в законова сила.

На 15.12.2025 г. от жалбоподателя е подадена последваща молба с вх. № КП-01-8440, в която сирийският гражданин излага твърдения, че са налице нови обстоятелства относно държавата му на произход – ще бъде подложен на преследване от новата власт, водещо до риск от психическо и физическо насилие, свързано с религиозните или политическите му убеждения, водещи до риск от наказание, в случай, че бъде върнат в държавата му на произход. Като арабин сунит попадал в уязвима група на етническо малцинство в територия владяна предимно от кюрдите, които ги вземали за врагове и искали ги претопят в добрия случай или да ги избият, извършвайки етническо прочистване. Селото от което идвал се казвало Г. в провинция Д. А. и много време било арена на тежък етнически конфликт, в който нивата на безогледно насилие не могли да бъдат лесно описани с прости думи. В края на месец ноември 2024 година била предприета офанзива от страна на бунтовническите групи в С., в резултата на което се превзели няколко ключови сирийски градове и в крайна сметка установили своя контрол над столицата Д. на. 08.12.2024 г. При така създалата се ситуация, доскорошния президент Б. ал-А. напуснал страната. На власт дошъл нов режим, който бил сочен от редица държави в международен план, като съставен от терористични групи, с множество обещания, но без реална основа и намерение за тяхното изпълнение. Дори Дирекция „Международна дейност“ отчитала в справка от 03.09.2025 г., абз. 1, че продължават арестите дори още на летището в Д. и задържането за неопределено време „до изясняване на статуса на лицето“. Такива впоследствие често след това изобщо не могли да бъдат открити. Това в неговият случай означавало или първоначален затвор или скоростно убийство. Положението в цялата, държава било изключително доминирано от безогледно насилие. В северната част на С. все още се водила гражданска война между кюрдите и новото правителство, съставено от терористи, бивши членове на Ислямска държава, като за сега основен контрол имали кюрдските милиции, които се опитвали да създадат Кюрдска държава. Поради поемането на властта от новите управляващи, за него били налице основателни опасения от дискриминационни мерки, тъй като бил част от малцинството араби, в област управлявана от кюрдите. Заради започналите от кюрдите военни стълкновения, както с новите управляващи, така и с Република Турция, кюрдските екстремисти набирали войници. За молителят не било възможно да отиде в друга част на страната. Бил в капан и нямал полезен изход, с който да гарантира живота и сигурността си.

По подадената последваща молба с вх. № КП-01-8440 от 15.12.2025 г. за предоставяне на международна закрила от сирийския гражданин М. А. Х., е постановено оспореното в настоящото производство Решение № 11Х/09.01.2026г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците на РПЦ - [населено място], с което същата не е допусната до производство за международна закрила на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ.

В хода на производството органът е извършил анализ на всички представени с последващата молба доказателства, а именно – Справка за положението в С. включително провинция Д. А. на Дирекция „Международна дейност“; Копия на публикации на Българска телеграфна агенция, електронни и медийни източници от Сирийска арабска република; Доклад на Б. за принуда и рекет, осъществявани спрямо сирийски граждани за връщането им в държавата им на произход; Заявление за достъп до обществена информация; Отговор от министерство на Външните работи на Република България; Статия за военни действия през месец октомври между кюрди правителство, съставено от терористи; Предупреждение от МВнР за посещение на С. - ниво на риск; Статия на А. - Възход и атаки на И.; Статия на CNN за бомбардировки на И.. Анализирал е

и наличната към преписката справка с вх. № МД-02-653 от 17.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС за актуалната обстановка в С..

След анализ на всички представени доказателства органът е установил, че в своята последваща молба за международна закрила, жалбоподателят М. А. Х. не доказва наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход.

В мотивите на решението посочва, че от наличната информация за държавата на произход сред основните причини за завръщането на сирийски граждани са настъпилите политически промени, подобряването на ситуацията със сигурността и желанието за събиране на семействата. Като други причини се посочват носталгията, затрудненията при намирането на жилище в приемащите държави, желанието за възстановяване или запазване на собствеността в С., намаляването на хуманитарната помощ и необходимостта от намиране на работа. Значителна част от завръщащите се насочват към С. С., както и към райони като А., И., Д. и Х.. Органът се позовава на изявление на Международния валутен фонд от 17.11.2025 г., от което се установява засилен ангажимент за подпомагане на възстановяването на сирийската икономика. Отбелязва се, че представители на фонда са посещавали Д., макар към този момент да не е предоставена пряка финансова помощ, като същевременно се наблюдават промени в икономическата и инвестиционната среда в страната.

По отношение на личното положение на жалбоподателя органът приема, че в предходното производство той сам е заявил, че не е имал проблеми поради своята етническа или религиозна принадлежност, не е бил подлаган на насилие и не е получавал заплахи. В последващата си молба той твърди, че при евентуално завръщане в С. би могъл да бъде преследван от новата власт и да бъде изложен на психическо или физическо насилие поради своите религиозни или политически убеждения. Органът обаче приема, че тези твърдения не обосновават в достатъчна степен наличието на реален и личен риск от преследване. Според него не са представени конкретни нови факти или доказателства, които да показват, че именно жалбоподателят би бил изложен на преследване или тежки посегателства при завръщането си в С.. Направено е заключение, че жалбоподателят не е посочил нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или за положението в държавата му на произход, които да не са били разгледани в рамките на предходното производство.

Въз основа на всичко изложено органът стига до извода, че последващата молба от 15.12.2025 г. не съдържа нови и съществени обстоятелства или доказателства, които да налагат ново разглеждане на въпроса за предоставяне на международна закрила. Поради това приема, че не са налице законовите предпоставки последващата молба да бъде допусната до производство.

По делото е приобщена административната преписка. Допълнително са представени от представителството на ВКБООН в България относно настоящата ситуация в С. /л. 316, л. 367 – в превод на български език/. С молба от 04.09.2026 /л. 413/ ДАБ по делото са представени Справка на Дирекция „Международна дейност“ на Сирийската Арабска република с рег. № МД-02-318/28.08.2026 г.; Справка на Дирекция „Международна дейност“ на Сирийската Арабска република с рег. № МД-02-326/01.09.2026 г.; Справка на Дирекция „Международна дейност“ на Сирийската Арабска република с рег. № МД-02-210/23.07.2026 г.

Правна преценка на съда:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, както и валидността и законосъобразността на

обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка, Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на същественияте, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - Е. Ч. - интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. В подкрепа на посоченото е представена и Заповед № РД-05-284/13.04.2022 г. /л. 69 по делото/. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В случая безспорно подадената молба за закрила с вх. № КП-01-8440 от 25.12.2025 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила).

Следва да се посочи, че в съответствие с член 33, пар.1, буква г) от Директива 2013/32, интервюиращият орган, въпреки бездействието на молителя, е изследвал служебно втората предпоставка, предвидена алтернативно в разпоредбата за преценката на молбата като „недопустима“ по смисъла на директивата – „основанието“ не са се появили нови елементи или факти, свързани с това дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Така интервюиращият орган е обсъдил подробно както наведените основания в последващата молба, така и съгласно справката за актуалната ситуацията в С..

Подадената от жалбоподателя последваща молба правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени в хода на производството по издаването на решение на Председателя на ДАБ, с което на М. А. Х., гражданин на С., е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. В случая не са изложени нови факти, защото обстановката в С. е била довод и в предходното производство, а оспорващият е заявил, че желанието му било да отиде в Германия, защото в България не давали статут, нямало много работа и заплатите не били добри, а като причина да напусне С. посочва две причини – първата била, че икономическото положение в страната било лошо и не можело да се живее. Като втора причина е посочил, че неговото село се контролирало от кюрдските сили, които искали хората да се присъединят към тях и да се бият, като от друга страна изрично посочва, че лично не е търсен от кюрдските сили, няма

проблеми с властите в С., не е получавал призова за влизане в редовната армия, защото селото Г. не било под контрола на правителството, както и че не членува в политическа партия или организация.

На първо място, заявените като нови обстоятелства по процесната последваща молба за международна закрила относно М. А. Х. са обсъдени и взети предвид при постановяване на Решение № 4501 от 13.08.2025 г. на председателя на ДАБ при МС по първата молба за международна закрила в т.ч. и представените копия на публикации от Българска телеграфна агенция, електронни и медийни източници от Сирийската арабска република, статия за военни действия, статия от CNN за бомбардировки на И. и източници на информация за актуалната ситуация в С.. Органът е анализирал и актуалната обстановка в С., въз основа на Справка с вх. № МД-02-653 от 17.12.2025 г. на дирекция „международна дейност“ на ДАБ при МС.

Доколкото първата молба за закрила е обоснована с данни за С., които са разгледани и преценени в хода на първото производство по същество Решение № 4501 от 13.08.2025 г. /л. 174/ не са настъпили съществени изменения в ситуацията в С. както към датата на постановяването му, така и към датата на приключване на устните състезания по делото – държавата С. не в ситуация на въоръжен конфликт. Данните от представените в хода на настоящото производство Справка на Дирекция „Международна дейност“ на Сирийската Арабска република с рег. № МД-02-326/01.09.2026 г. както и представените от представителството на ВКБООН в България относно настоящата ситуация в С. /л. 316, л. 367 – *в превод на български език*/ потвърждават изводите в оспореното решение - действително съществува тенденция за стабилизиране, значителен брой завръщания на сирийски гражданин, ситуацията в провинция Д. А. не може да се определи като безогледно насилие, не се установява влошаване на обстановката до степен, че да попадне в критериите, определени с решението по дело С-465/2007г. на Съда на ЕС. Напротив, конкретно за провинция Д. ал Зор се наблюдава подобрене сравнение с момента на постановяване на решението по предходната молба.

Правилен е изводът, че не съществува нито висока степен на насилие, нито индивидуална опасност за оспорващия. Данни за нови факти и обстоятелства по разпоредбата на директивата не се установяват и пред съда. От приетата като доказателство по делото актуална на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ – МС е видно, че в страната на произход на жалбоподателя се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрене на условията на живот и безопасност както в цялата страна. Не се установява влошаване на обстановката, което да обоснове различна правна оценка спрямо вече направената в предходното производство. Следва да се вземе предвид и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемачи общности.

Що се касае да провинция Д. ал Зор се установява подобрене във връзка със сигурността, като наред с това е установена липса на въоръжен вътрешен конфликт, които да е на ниво пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на жалбоподателя ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в С.. Такива изводи

немогат да се направят и въз основа на заявеното лично от него в с.з. по настоящото съдебно производство.

Що се касае до представените публикации от Българска телеграфна агенция, електронни и медийни източници от Сирийската арабска република, статия за военни действия, съдът изцяло споделя изложеното от административния орган, а именно, че от тях не може да се изведат данни животът на М. А. Х. да е в опасност.

От данните по преписката категорично не може да се направи и извод, че личното и общественото положение на жалбоподателя го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там.

Повторно излагане на вече разгледани твърдения или позоваване на обща информация за страната на произход, която не променя съществено индивидуалната оценка, не обуславя допустимост на ново производство. При тези данни правилно е прието, че молбата не съдържа нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за държавата му на произход С., отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. По искането оспорващият да остане на територията на страната съдът не се е произнесъл с първото постановено определение по делото - № 8863/05.03.2026г., тъй като е приел жалбата за недопустима като просрочена, но същото е отменено с Определение № 56657/26.05.2026г. по адм.д. 4230/2026г. на ВАС. След връщане на делото националната разпоредба – чл. 84, ал. 6 ЗУБ е неприложима, тъй като е в сила чл. 68 от Регламент (ЕС)2024/1348 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024г. за установяване на обща процедура за международна закрила и за отмяна на Директива 2013/32/ЕС, относно суспензивно действие по отношение на решение за връщане на жалба срещу решение, с което е постановен отказ по молба за международна закрила . В казуса по делото има издадена Заповед УРИ № 5392 ПАМ -3486/01.10.2024г. за налагане на ПАМ връщане на оспорващия, но действието на същата е спряно по силата на чл. 67 ЗУБ., като тази заповед не е приведена в сила и към момента на устните състезания по делото – оспорващият е взел лично участие в съдебното заседание. Предвид изложеното, то е отпаднала необходимостта съдът да се произнася по искането за оставане на територията на страната до приключване на съдебното производство по делото.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Х., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С. срещу Решение № 11X/09.01.2026 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-8440 от 15.12.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия: